

Til nr. 7 (§ 85).

En af forudsætningerne ved miljøbeskyttelseslovens vedtagelse var, at der skulle være størst mulig åbenhed og offentlighed omkring miljøbeskyttelsen. For samtidig at tilgodese erhvervenes interesse i, at oplysninger om erhvervsmæssigt vigtige forhold, f. eks. fabrikationshemmeligheder, blev behandlet på forsvarlig og fortrolig måde, blev der i § 85 optaget en bestemmelse om tavshedspligt for myndighederne.

Det har imidlertid vist sig, at bestemmelsen lovteknisk har fået en formulering, der giver tavshedspligten en langt større rækkevidde end tilsigtet.

Til brug for besvarelsen af et spørgsmål fra folketingets miljøudvalg forelagde miljøministeriet spørgsmålet om omfanget af den nugældende tavshedspligt for justitsministeriet, idet spørgsmålet om tavshedspligten har nær sammenhæng med lov om offentlighed i forvaltningen. Dette ministerium har tilkendegivet, at den nugældende bestemmelse må betragtes som en speciel regel om tavshedspligt, der bevirker, at tavshedspligten principielt omfatter alle oplysninger, miljømyndighederne gennem deres arbejde bliver vidende om. Der er således i dag meget snævre grænser for miljømyndighedernes adgang til på forespørgsel at meddele oplysninger til udenforstående om verserende eller afsluttede sager, ligesom myndighederne f. eks. er afskåret fra frit tilgængeligt at fremlægge afgørelser om godkendelse og tiladelse som et led i en orientering af eventuelle klageberettigede personer.

Den gældende bestemmelse i § 85 er således ikke i overensstemmelse med de intentioner om åbenhed og offentlighed, der ligger bag miljøbeskyttelsesloven, og bestemmelsen foreslås derfor ændret, således at tavshedspligten kun omfatter oplysninger, der af særlige grunde bør have krav på hemmeligholdelse.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil bevirke, at miljømyndighederne til udenforstående er afskåret fra at videregive oplysninger af den karakter, som efter straffelovens § 152 og § 264 b bør behandles fortroligt. Det vil normalt bero på en konkret vurdering, hvorvidt en oplysning bør have krav på hemmeligholdelse. I praksis vil det betyde, at f. eks. oplysninger om drifts- eller fabrikationsmæssige forhold, der har væsentlig økonomisk eller konkurrencemæssig betydning for en virksomhed, samt oplysninger om privatlivet tilhørende forhold, skal behandles fortroligt.

Derimod kan oplysning om det blotte faktum, at miljømyndighederne som led i udøvelsen af deres beføjelser efter loven har truffet en given afgørelse og indholdet heraf, f. eks. vilkårene i en sag om godkendelse efter lovens kapitel 5, ikke i sig selv be-

trages som omfattet af tavshedspligten; hemmeligholdelse bør kun finde sted i det omfang, afgørelsen indeholder oplysninger, som efter en konkret bedømmelse er omfattet af tavshedspligten.

Den omstændighed, at det i det givne tilfælde kan være ubehageligt for en virksomhed, at offentligheden får kundskab om, at virksomhedens forurening har givet miljømyndighederne anledning til at skride ind over for virksomheden, er således ikke værnet af tavshedspligten.

Spørgsmålet om tavshedspligt bør iøvrigt sammenholdes med bestemmelsen i lovens § 65, hvorefter bl. a. privatpersoner, der har en „individuel, væsentlig interesse“ i at få kundskab om en afgørelse, skal underrettes eventuelt ved officiel annoncering. Tavshedspligten kan naturligvis ikke være til hinder for, at denne lovmæssigt foreskrevne underretning finder sted, men kan — afhængig af omstændighederne — få indflydelse på indholdet af de oplysninger, der offentliggøres.

Også uden for disse tilfælde kan myndighederne uanset tavshedspligten på eget initiativ gennem pressen eller på anden måde offentligt orientere om såvel konkrete sager og beslutninger som generelle miljøspørgsmål.

Det er naturligvis også her en forudsætning, at der ikke viderebringes oplysninger om forhold, som efter en konkret bedømmelse har krav på hemmeligholdelse.

Straffelovens bestemmelser om tavshedspligt omfatter kun personer, der virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv. Dette omfatter eksempelvis også miljøankenævnets sagkyndige medlemmer. I de ofte teknisk komplicerede miljøsager søger miljømyndighederne i vidt omfang bistand hos rådgivende firmaer eller sagkyndige personer. Ved formuleringen af ændringsforslaget til § 85 har man ønsket at præcisere, at tavshedspligten også gælder for disse sagkyndige firmaer og personer, der bistår myndighederne ved disses udøvelse af beføjelser efter loven.

Om den foreslåede bestemmelses forhold til lov om offentlighed i forvaltningen bemærkes, at det allerede følger af de almindelige bestemmelser i offentlighedslovens § 2, der gælder for andre end en sags parter, at adgangen til aktindsigt ikke omfatter dokumenter, der indeholder oplysning om enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold, eller dokumenter, der indeholder oplysning om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes. I tilfælde, hvor der kan være be-